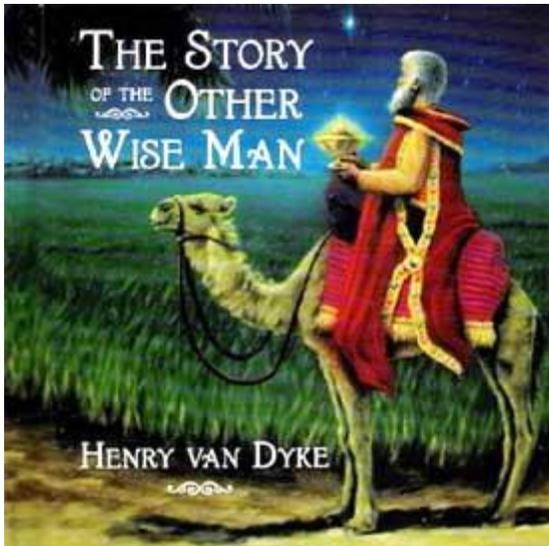

ഒരു ക്രൂസ്സുമസ്സ് കഥ

“മറ്റേ ജ്ഞാനി”

(സ്വതന്ത്ര തർജ്ജമ, സംഗ്രഹം)

സുധീർ പണിക്കുറുപ്പി

നക്ഷത്രങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും നോക്കി ഭാവി-വർത്തമാനങ്ങൾ പ്രവചിച്ചിരുന്ന പേർഷ്യയിലെ വിദാന്മാർ അസാധാരണമായ ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്റെ തിളക്കം കണ്ട് അത് ലോകരക്ഷകൻ പിറക്കാൻ പോകുന്നതിന്റെ സൂചനയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. അവർ പൊന്നും, മുറും, കുത്തിരിക്കവും, തിരുമുൽകാഴ്ചയായി സമർപ്പിക്കാൻ കയ്യിൽ കരുതി നക്ഷത്രദിശ നോക്കി പുറപ്പെട്ടു. പുൽക്കുട്ടിൽ ജനിച്ച് വീണ ദൈവപുത്രനെ കണ്ട് മടങ്ങി. ഇത് ബൈബിൾ കഥ.

എന്നാൽ ഹെൻറി വാൻ ഡൈക് (Henry Van Dyke) എന്ന അമേരിക്കൻ ഗ്രന്ഥകാരനും, അദ്ധ്യാപകനും, വൈദികനും ഒരു “മറ്റേ ജ്ഞാനി”യെപ്പറ്റി പറയുന്നു. ക്രൂസ്സുമസ്സ് ആഘോഷങ്ങളുടെ ഈ അവസരത്തിൽ ഈ കഥ ഓർക്കുന്നത് പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും. ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ വിലപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സമ്മാനങ്ങളുമായി

ഇന്ന് മനുഷ്യൻ മത്സരിക്കുകയാണ്. ഓരോരുത്തരുടെയും ദൈവങ്ങൾക്ക് പാർക്കാൻ മനോഹരമൃത്യുങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലും മനുഷ്യനു വാശിയേറുന്നു. പട്ടിണിയകറ്റാൻ മനുഷ്യൻ പാട്ടുപെട്ടുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതിയാർജ്ജിക്കാൻ ചിലർ ഉപവാസം എന്ന പേരിൽ പട്ടിണി കിടക്കുന്നു, ശരീരം കുത്തിനോവിക്കുന്നു, ചില പ്രത്യേകതരം വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു, ചിലർ ദിഗംബരന്മാരും, ശ്വേതാംബരന്മാരും ആകുന്നു. കഷണികൾ മുടിക്കായി കേഴുമ്പോൾ തല വടിച്ച് നടക്കുന്നു ചിലർ. ഇതൊക്കെ സാധാരണ ജനത്തിനു കണ്ട് രസിക്കാൻ പറ്റുമെങ്കിലും ചിലർ ദൈവനാമത്തിൽ നമ്മളെ കശാപ്പും ചെയ്യുന്നു. രക്തദാഹികളായ ദൈവവിശ്വാസികളെ ഭയന്ന് ജീവിക്കുക എത്രയോ ദയനീയം. ആരെയും കാണാതെ, ആരുടെയൊക്കെയോ ഊഹാപോഹങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവം മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് എന്താണാഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവൻ തന്നെ സ്രഷ്ടിച്ച മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് സമ്മാനപൊതികളോ, പൊതിചോറോ, അയൽപക്കകാരന്റെ ചോരയോ, അങ്ങനെ നിസ്സാരമായ മനുഷ്യന്റെ വികല ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്ന എന്തെങ്കിലുമോ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? അവന്റെ പേരിൽ പടവെട്ടി ജീവൻ വെടിയുന്നവരോട് അവൻ കരുണ കാണിക്കുമോ? മതഭ്രാന്തന്മാരുടെ വാളിനിരയാകുന്ന നിരപരാധികൾക്ക് സ്വർഗ്ഗം കൊടുക്കുമോ?

ഒരു പക്ഷെ ഹെൻറി വാൻ ഡൈകിന്റെ കഥ അതിനു ഉത്തരം നൽകുന്നുണ്ട്. ഈ കഥയിൽ മൂന്നു വിദാന്മാർക്കൊപ്പം നാലാമത് ഒരു വിദാനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. നക്ഷത്രോദയവും അതിന്റെ സഞ്ചാരവും നോക്കി ലോകരക്ഷകൻ പിറക്കാൻ പോകുന്ന സ്ഥലം ലക്ഷ്യമാക്കി അവിടേക്ക് പോകാൻ നാലു പേരും

തയ്യാറായെങ്കിലും ആദ്യം മൂന്നുപേർ പുറപ്പെട്ടു. അവരെ ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥാനത്ത് കണ്ടുമുട്ടാം. എന്ന് നാലാമത്തെ ജ്ഞാനി അല്ലെങ്കിൽ വിദാൻ അറിയിച്ചിരുന്നു.

രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവായി, എല്ലാവരുടേയും രക്ഷകനായി പിറക്കുന്ന ശിശുവിനു കാഴ്ചവയ്ക്കാൻ പേർഷ്യയിലെ ധനികനായ അദ്ദേഹം എല്ല സന്തതകളും വിറ്റ് മൂന്ന് രത്നങ്ങൾ കരുതി. ഒന്ന് നീല നിശീഥിനിയുടെ ഒരു കീറ്റ് പോലെയുള്ള ഇന്ദ്രനീലക്കല്ല്, ഉദയസൂര്യന്റെ കിരണങ്ങളെക്കാൾ ചുവപ്പേറിയ മാണിക്യം, അരുണോദയത്തിലെ ഹിമശൈലശ്രംഗങ്ങളെപോലെയുള്ള മുത്ത്. അനർഘമായ ആ രത്നങ്ങൾ തന്റെ അയഞ്ഞ കുപ്പായ കീഴയിലിട്ട് ആ ജ്ഞാനി ചിന്തിച്ചു. പ്രത്യാശയില്ലാത്ത മതം യാഗപീഠത്തിലെ കെട്ടുപോയ തീ പോലെയാണ്. ജനിക്കാൻ പോകുന്ന, താൻ കാണാൻ പോകുന്ന ശിശു മനുഷ്യരാശിയുടെ പ്രത്യാശയായിരിക്കും.

ഈശ്വരനെ തേടിയുള്ള ഈ തീർത്ഥാടനത്തിനു മറ്റ് സുഹൃത്തുക്കളെ വിളിച്ചെങ്കിലും അവരിൽ ആർക്കും ഈ താരോദയത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായില്ല. അവരെല്ലാം ഒഴിവ് കഴിവ് പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു. നാലാമത്തെ ജ്ഞാനി കിഴക്കേ ചക്രവാളത്തിലേക്ക് ഒന്ന് കൂടി നോക്കി. അവിടെ അതാ കരിഞ്ചുവപ്പാറുന്ന ഒരു ശോഭ വട്ടം ചുറ്റി കുമ്പുമ്പും പൊൻ നിറവുമുള്ള രശ്മികളിലൂടെ പിരിഞ്ഞ് ശുഭ്രമായ തേജസ്സോടെ ഒരു ബിന്ദുവിൽ ലയിക്കുന്നു. അനന്തതയിൽ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി എന്നാൽ പൂർണ്ണതയോടെ ചൊരിഞ്ഞ അതിന്റെ പ്രകാശം തന്റെ കയ്യിലുള്ള മൂന്നു രത്നങ്ങൾ ഒന്നായി തീർന്ന് പ്രസരിപ്പിക്കുന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ആ നക്ഷത്ര ശോഭ രക്ഷകൻ പിറക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു സംശയമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മുമ്പേ പുറപ്പെട്ട മൂന്ന് ജ്ഞാനികൾക്കൊപ്പം ദൈവമായി അവതരിക്കുന്ന ശിശുവിനെ കാണാൻ തന്റെ കുതിരപ്പുറത്ത് അദ്ദേഹം യാത്ര തുടങ്ങി. തന്റെ കൂട്ടുകാരായ മൂന്ന് വിദാന്മാർ കാത്ത് നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് നൂറ്റിയമ്പത് ഫർസംഗ് (ഒരു ഫർസംഗ് ഇന്നത്തെ നാലു മൈൽ എന്നു കരുതിപോരുന്നു) ഉള്ളതുകൊണ്ട് കുതിരയുടെ വേഗത കണക്കാക്കി പത്താം ദിവസം അവരെ കണ്ടുമുട്ടാമെന്ന് അദ്ദേഹം കണക്ക്കൂട്ടി.

സമതലങ്ങളും, കുന്നുകളും, മൈതാനങ്ങളും താണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രയാണം തുടർന്നു. യുഫ്രട്ടീസ്സും, ടൈഗ്രിസ്സും ചോള വയലുകളിൽ ഒഴുകുന്ന നീർച്ചാലുകളുടെ കുളിരും കൊണ്ട് ദിവ്യ ഉണ്ണിയെ തേടി അക്ഷീണമുള്ള യാത്ര. എന്നാൽ ഈന്തപനകളാൽ നിബിഡമായ ഒരു പ്രദേശത്തെത്തിയപ്പോൾ കുതിര അതിന്റെ കുതിപ്പ് മന്ദഗതിയിലാക്കി. എന്തോ പന്തികേട്! അവിടം ശമശാനം പോലെ മൂകം. ഒരു ഇല അനങ്ങുന്നില്ല. ഒരു കിളിയും പാടുന്നില്ല. കുതിര അവിടെ നിന്നു. ഒരു കറുത്ത രൂപത്തിനു മുന്നിൽ.

അദ്ദേഹം കുതിരപ്പുറത്ത് നിന്നുമിറങ്ങി. അവിടെ ഒരു ആൾ രൂപം അവശനിലയിൽ കിടന്നിരുന്നു. അയാളെ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ചതുപ്പ്നിലപ്രദേശങ്ങളിൽ കൊയ്ത്തുകാലത്ത് പരക്കുന്ന മാതൃകമായ പനിപ്പിടിച്ച് കിടക്കുന്നയാളാണെന്ന് വൈദ്യൻ കൂടിയായ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. ഇദ്ദേഹത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ നിന്നാൽ തന്റെ യാത്ര മുടങ്ങി ഉദ്ദിഷ്ട സമയത്ത് മറ്റ് മൂന്നു ജ്ഞാനികളെ കണ്ടുമുട്ടുക പ്രയാസമാകും. അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞ് നടന്നപ്പോൾ അവശനായ കിടന്ന മനുഷ്യൻ ജ്ഞാനിയുടെ വന്ദനത്തിന്റെ തുമ്പിൽ തന്റെ ശുഷ്കമായ വിരൽ കൊണ്ട് പിടിച്ചു.

ഒരു നിമിഷം അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നെ നന്മയുടെ വഴിക്ക് നയിക്കേണമേ, എനിക്ക് വിവേകത്തിന്റെ വഴി കാണിച്ച് തരേണമേ“ പിന്നെ അദ്ദേഹം ഒന്നുമാലോചിച്ചില്ല. തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു അപ്പവും, വീഞ്ഞും. ആ മനുഷ്യനു നൽകി. അസുഖം മാറാനുള്ള മരുന്നുകൾ ഏൽപ്പിച്ചു.

അവശനായ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞു. പകരം തരാൻ എന്റെ കയ്യിൽ ഒന്നുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരിൽ നിന്നും ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു രക്ഷകൻ ബൈതലഹേമിൽ പിറക്കുമെന്ന്. ദീനാനുകമ്പ കാണിച്ച നിങ്ങളെ ദൈവം രക്ഷിക്കും.

പുണ്യകർമ്മം നടത്തി യാത്ര ആരംഭിച്ചെങ്കിലും മറ്റ് മൂന്ന് വിദാന്മാരെ കണ്ടുമുട്ടേണ്ട സ്ഥലത്ത്

വൈകിയാണു എത്തിയത്. അവിടെ കുറച്ച് ഇഷ്ടിക ക്ഷണങ്ങൾക്ക് താഴെ ഒരു തോൽകടലാസ്സിൽ ഒരു കുറിമാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പോകുന്നു. അത് അദ്ദേഹത്തെ നിരാശനാക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ യാത്ര തുടരാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഒറ്റക്ക് ഒരു കുതിരമേൽ മരുഭൂമി മറികടക്കുന്നത് അപായകരമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം തന്റെ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി ബൈതലഹേമിൽ ജനിക്കുന്ന ശിശുവിനു നൽകാൻ കരുതിയിരുന്ന മൂന്ന് രത്നങ്ങളിൽ ഒന്ന് വിറ്റ് ഒരു സാർത്ഥവാഹകസംഘമൊരുക്കി വീണ്ടും ബൈതലഹേം ലക്ഷ്യമാക്കി യാത്ര തുടർന്നു.

കയ്യിൽ അവശേഷിച്ച മറ്റ് രണ്ട് രത്നങ്ങളുമായി അദ്ദേഹം ബൈതലഹേമിൽ എത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും മൂന്നു വിദഗ്ദ്ധന്മാർ മേരിയേയും ജോസഫിനേയും കണ്ട് അവരുടെ സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി തിരിച്ച് പോയിരുന്നു. അവിടെ ഒരു വീട്ടിൽ കുഞ്ഞിനെ താരാട്ട് പാടിയുറക്കി കൊണ്ടിരുന്ന സ്ത്രീയിൽ നിന്നും മേരിയും ജോസഫും ഹെരോദ് രാജാവിനെ ഭയന്ന് അവിടം വിട്ട് പോയിയെന്നദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. ഹെരോദ് രാജാവ് രണ്ടു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള എല്ലാ ആൺകുട്ടികളേയും കൊന്നു കളയുന്നുവെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ആ സ്ത്രീ അവരുടെ ആ പ്രായത്തിലുള്ള ആൺകുഞ്ഞിനെ മുറുകെ പിടിച്ച് നിന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഹെരോദ് രാജാവിന്റെ ഭടന്മാർ വാളുമായി അവിടേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നു. ആ സ്ത്രീ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ മകനെ രക്ഷിക്കണേ എന്നു ജ്ഞാനിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. വാളുമായി വീട്ടു വാതിൽക്കൽ വന്ന ഭടനു തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന മാണിക്യക്കല്ല് നൽകി. ഭടൻ അത് വാങ്ങി ഇവിടെ കുട്ടികളില്ലെന്ന് കൂടെയുള്ളവരെ ധരിപ്പിച്ച് മാണിക്യകല്ലുമായി കടന്നുപോയി. ജ്ഞാനി വളരെ ദുഃഖത്തോടെ ഓർത്തു. ഞാൻ ഈശ്വരനുവേണ്ടി കരുതിയിരുന്ന രണ്ട് രത്നങ്ങളും മനുഷ്യനു വേണ്ടി ചിലവാക്കി. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ മുഖം നോക്കാൻ അർഹനാണോ? അത് കേട്ട് ക്രൂതാർത്ഥതയോടെ ആ സ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. എന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിച്ച അങ്ങയെ ദൈവം അനുഗ്രഹിയ്ക്കും. നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ശാന്തിയും സമാധാനവും നൽകും.

ഈ ജ്ഞാനി മുപ്പത്തിമൂന്ന് വർഷം ആ ദിവ്യ ശിശുവിനേയും കുടുംബത്തേയും തേടി അലഞ്ഞു. തന്റെ കയ്യിൽ അവശേഷിച്ച രത്നം നൽകി ദൈവപുത്രനു മുഖം കാണിക്കാനുള്ള ഉൽക്കടമായ ആശയോടെ അദ്ദേഹം അലഞ്ഞത് തിരിഞ്ഞ് അവസാനം ജെറൂസലേമിൽ എത്തി. അവിടെ ജ്ഞാനിയെ കാത്ത് നിന്നിരുന്ന വിശേഷം മാനവരാശിയുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ഉപദേശങ്ങളും, അത്ഭുതങ്ങളുമൊക്കെ കാണിച്ച ഒരു വ്യക്തിയെ അന്ന് കുരിശിലേറ്റി കൊല്ലുന്നുവെന്നാണ്. ജ്ഞാനി ചിന്തിച്ചു. അദ്ദേഹം ലോകരക്ഷകൻ തന്നെയായിരിക്കും. നക്ഷത്രങ്ങൾ ചൂണ്ടികാട്ടിയ ദിവ്യ പുരുഷൻ. തന്റെ കയ്യിൽ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള രത്നം നൽകി താൻ ആ പുണ്യപുരുഷന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കും. അപ്പോഴാണ് നിരത്തിലൂടെ കുറെ ഭടന്മാർ ചേർന്ന് ഒരു പെൺകുട്ടിയെ ചങ്ങലക്കിട്ട് വലിച്ചിഴച്ച് കൊണ്ട് പോകുന്നത്. എന്നെ അടിമപെണ്ണായി വിൽക്കാൻ പോകുകയാണു, എന്നെ രക്ഷിക്കു എന്ന് ആ പെൺകുട്ടി വിലപിച്ച്കൊണ്ടിരുന്നു.

അപ്പോൾ എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് ജ്ഞാനിക്ക് രണ്ടാമത് ആലോചിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. ദിവ്യ പുരുഷന്റെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിക്കാനായി തന്റെ ഹൃദയത്തോട് ചേർത്ത് വച്ചിരുന്ന അവസാനത്തെ രത്നം പുറത്തെടുത്തു. അതിനപ്പോൾ കൂടുതൽ പ്രകാശവും, ശോഭയും അനുഭവപ്പെട്ടു. പെൺകുട്ടിയെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ഭടന്മാർക്ക് ആ രത്നം നൽകി. പെൺകുട്ടി സന്തോഷവതിയായി.

നക്ഷത്രങ്ങൾ കാണിച്ച് തന്ന ദിവ്യ ശിശുവിനെ, ഇപ്പോൾ പ്രായമായ ആ പുണ്യാത്മവിനെ കാണുമ്പോൾ ഇനി എന്ത് കൊടുക്കുമെന്ന ചിന്തയിൽ അദ്ദേഹം മോഹാത്സ്യപ്പെട്ടു. ആ അർദ്ധബോധാവസ്ഥയിൽ സൗമ്യമായ ഒരു സ്വരം അദ്ദേഹം കേട്ടു. 'എന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം എല്ലാം എനിക്ക് ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.' അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീർത്ഥാടനം വിജയകരമായി പര്യവസാനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിധികൾ (രത്നങ്ങൾ) ദൈവം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം തീർച്ചയായും ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടി.

പ്രച്ഛന്നവേഷവും, കീഴയിൽ കാശും, കാറിൽ സാധനങ്ങളുമായി ദൈവ സന്നിധി തേടി പോകുന്നവർ ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നില്ല. ഈ ലോകം മനോഹരമാക്കാൻ ദൈവവചനങ്ങളെ ശരിയായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുക. ഉദരപുരണത്തിനു വേണ്ടി ഒരാൾ മാറ്റി മറയ്ക്കുന്ന വചനങ്ങൾ കേട്ട് അദ്ദേഹത്തെ ദൈവദൂതനായി കാണുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മിൽ നിന്നകലുന്നു. 'വായിക്കാൻ മടിയുള്ളവരെ ദൈവരാജ്യം

നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. കാരണം നിങ്ങൾ വേറെ ഒരാൾ പറഞ്ഞത് തെറ്റാണെന്ന് കേട്ട് അത് ശരിയെന്ന് ധരിച്ച് ഭൂമിയിൽ അശാന്തി പരക്കുന്നു.’

നിന്നെ പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുക എന്ന തത്വം മേൽപറഞ്ഞ കഥയിലെ നാലാമത്തെ ജ്ഞാനി ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിയത് കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ധന്യമായി. മനുഷ്യൻ സ്വയം അറിവ് നേടുകയും അതിലൂടെ സ്വതന്ത്രനാകുകയും ചെയ്യണം. ഓരോ വർഷവും ക്രൂസ്സുമസ്റ്റ് വരുന്നു. വചനങ്ങൾ സ്വയം വായിച്ച് നോക്കാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നു. സൗമ്യതയുള്ളവർക്ക് ഭൂമിയെ അവകാശപ്പെടുത്താം. അല്ലാത്തവർക്ക് അതിനെ നശിപ്പിക്കാം.

എല്ലാവർക്കും നന്മകൾ നേരുന്നു.

ശുഭം